

ди, найнапрѣдъ рече чирозъ; а Българинъ-тъ—коприва. За това Гръкъ-тъ е мръшавъ и блѣденъ, а Българинъ-тъ червенъ, кравенъ и едаръ.— Гръцкы-тъ момы вино не пиятъ! А съ шишета-та по кюшета-та. *Ч. 144.* Гръче шета по зелена ливада, Нема с' кого дума да си продума. *ib. 350.* Гръкиня-та е пръводѣте въ къщи: *Л. Д. 1874 р. 183.* Само гръквини-те и само пловдивските чафки сѣдатъ съ скръстосани рѣще, глѣдатъ изъ прозорците, намигатъ на момци-те. *З. 82.* Грекинитѣ и гречета-та. *Пс. 9—10 р. 32.* Гръкобръщолевъ умѣю болтатъ по гречески. Горкитѣ рожби—само по мало въ греческий букварь, осмогласникъ и до нѣгдѣ си въ Псалтирь се понаучатъ да грекобръштолевать. *Пс. 9—10 р. 27.*

Грълица *с. ж.* *сгор* (болѣзнъ горла): Гърло или грълица наричатъ възпаленіе-то на дупкы-ты изъ кои-то ся поима. *Л. Д. 1871 р. 133.* Грълица да та хване! Така кълнатъ Българе-тъ свине-тъ. *Ч. 144.*

Гърло *с. с.* 1) горло, шея. **Грълица** *ум.* горлышко: Че изпила (*Неда*) пѣстра зѣмля... На сърце ѝ зимуваше, На гърло ѝ лѣтуваше, Под коса ѝ гнѣздо виѣ. *Д. 50, З. 6—8.* Виѣни, калино, та запѣй Из едно гърло два гласа, С единъ ѣзыкъ два гласа. *ib. 69, 49—51.* Из едно гърло два гласа, Из една уста две думи. *М. 161.* Ъ тураха руйно вино, Лична Юва та сѣ напѣ; Отъ зѣбъ на зѣбъ въ гърло немать. *ib. 77.* Му туриле дробенъ синджиръ—на гърло-то. *ib. 209.* Тая ѣ бѣла цървена, Со на *гърла-то* флорини. *ib. 394.* Охъ искара му душъ душицъ врагъ, Тя прѣзъ ясно гърло прѣминуваше. *Р. 47.* Ако ся употрѣблива за подаѣніе-то стѣкълце съ тънко стѣклено гърлице, то трѣбва щомъ ся нахрани дѣте-то да ся отнема гърлице-то и да ся туря въ чиста вода дори до друго храненіе. *Л. Д. 1870 р. 99.* Гърло-то на жаба-та е много тѣсно. *ib. 1876 р. 57.* Но и всички люде изъ едно гърло говорятъ за лошаѣи-тъ години и алажъ-верши. *ib. 59.* Надуло му са гърло-то. *ib. 183.* 2) болѣзнъ горла: Ясъ имамъ билька за гърло, Ке ти вѣрзехъ ретъ жълтици, Гърло-то да ти помине. *М. 386. Ср. сл. грълица.* 3) (=цифунъ) желѣзная оправа втулки: По нѣгдѣ си него желѣзо (цифунъ) казвѣтъ и „гърло“. *Пк. 45.* 3) воронка мельницы: На шуреца има дръвце гудено, на кое сѣ вѣдлбени двѣ дѣхчицы, и крайнца имъ опирѣтъ надъ камъка, кой въртящъ ся движи и търси гы силно, а тѣ трѣсѣтъ шуреца, и така пада жито посрѣдъ камъка въ дупкѣ, коя ся казва „гърло“. *Пк. 82.* 4) горло, гортанъ, *приемаемъ за органъ питанія:* Терзія (*кога-то работи самъ*) прѣмѣта 1000 иглы за паръ, на възъ това принуденъ е да вари и фасули по девѣтъ пѣти, за да испечали отъ гърло, зашто-то алажъ-верши-